

Скарбничка

Дитяча газета

Душистая метель

Привет, друзья! Как вам апрель? Мне очень-очень нравится! И я думаю, что вы ничуть не удивились такому необычному названию «душистая метель», потому что сами наслаждаетесь этой метелью, когда заходите во двор с цветущими абрикосами или черемухой. Представляете, как мне повезло!? У меня во дворе есть и черемуха, и абрикосовые деревья, и вишни, и сливы, и яблоньки, и желтая алыча. Белые ароматные лепесточки кружатся в воздухе, будто снежинки, а вокруг радостно щебечут птицы, зеленеет травка.

Я на минуточку себе представила, как бы выглядела весна без этих белых маленьких лепесточков. Не было бы такого ощущения торжества, пробуждения жизни, нарядности и новизны. Эти маленькие лепесточки мне чем-то напомнили большую, дружную команду! Или участников какого-то большого конкурса, съехавшихся в один город. Во всяком случае, мне бы очень хотелось когда-нибудь оказаться в таком дружном и большом коллективе,

где каждый имеет чистое, благоухающее добротой сердце, где не услышишь неприятных, «грязных» слов, ссор, где нет завистников, ябед, нытиков и хитрецов.

И знаете, о чем я еще подумала? Эта картинка, которую я только что нарисовала в своем воображении и записала для вас, очень похожа на ту, которая описана на последних страницах Суперкниги: люди, любящие Иисуса, соберутся в один прекрасный день на великолепное торжество! Вся Вселенная придет в ликование при виде такого огромного множества спасенных людей, которых еще в процессе великой борьбы добра и зла объединило желание быть этой душистой метелью чистоты и радости среди зла и проблем. Хочу видеть вас всех, дорогие мои, и себя в том числе, в этой замечательной команде!

Дружба Дружбозна

Ольга Бокова

Неожиданный снег 2

Пригоди шукачів 4

В гостях у Добрячка 5

Послух 6

А чи знаєте ви? 7

Веселый English 8, 9

Леопард или
пантера 12

Как я люблю цветущий сад!
Какое это чудо!
Деревья в кружевах стоят
На фоне изумруда.

В алмазных капельках дождя
Несмелый луч искрится,
И каждый, мимо проходя,
Красою восхитится.

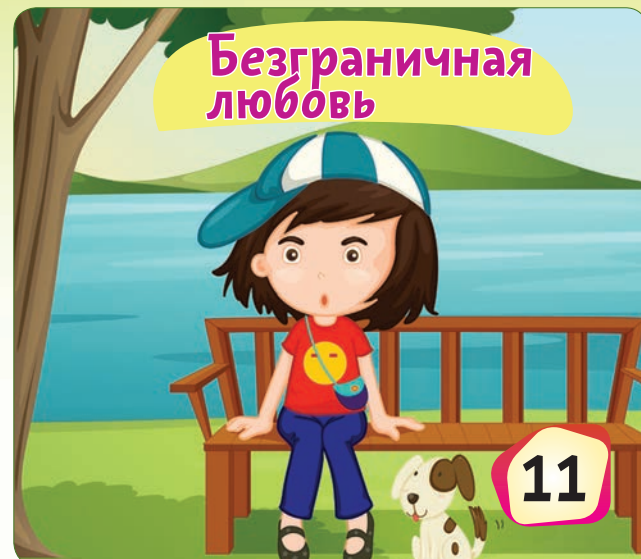
Необачність

3

Сліди

10

Безграничная
любовь

11

Неожиданный снег

Спать пора, скорей в постель,
Завтра утром в школу,
Начинается апрель –
Солнечный, веселый.

После школы – на футбол –
Высохла поляна.
– Хоть бы дождик не пошел, –
Говорит Оксана.

– Я согласен: не сейчас,
Чтобы было сухо.
А вот дедушка Тарас
Шепчет мне на ухо:

– Дождик нужен нам, внучек,
Всем – для урожая.
И запомнил я урок,
Тихо засыпая.

Никогда не угодишь
Каждому, наверно.
Боже, так как Ты решишь,
То и будет верно!

Ольга Бокова

Буквенная загадка

Из каждой первой
буквы изображения
составь слово.

Логика

Найдите соответствие.

Стасик и Иринка ложились спать с радужными мечтами в своем воображении. Весь вечер они проговорили о том, как здорово пройдет завтра их запланированная прогулка. Мама разрешила им поехать вместе с семьей Саши и Маши, живущих в доме напротив, которая собралась отметить день рождения своих детей-близнецов на пикнике. В этом году апрель выдался очень теплым, даже жарким. Все вокруг расцвело, всю неделю стояли ясные, солнечные деньки.

Утром Стасик и Иринка встали даже раньше будильника, хотя и долго не могли уснуть с вечера. Это была их первая поездка без мамы. Папа уже давно не жил с ними, да и вообще не давал о себе знать. Поэтому поездка с семьей их друзей была для них такой желанной!

Неожиданно мама принесла в их комнату курточки.

– Это нужно взять с собой, на всякий случай, – сказала она.

– Но зачем их брать, – возразили дети, – ведь на улице так тепло?!

– Сейчас еще не лето, а всего лишь апрель, погода в любой момент может измениться. Тем более, что вы едете в лес. Да и не в руках же нести вещи будете – на машине поедете!

Дети поняли, что возражать бесполезно, и с недовольным

видом принялись запихивать свои куртки в рюкзаки.

Через полчаса они уже сидели в микроавтобусе со своими друзьями. К ним также присоединились дети еще одной семьи со двора – Наташа и Ксюша. Получилась очень хорошая и веселая компания!

– Счастливого пути! – родители Наташи и Ксюши, мама Стасика и Иринки махали им рукой, когда микроавтобус с веселой компанией разворачивался, чтобы покинуть двор, стремясь навстречу празднику!

Вскоре наши путешественники нашли замечательную полянку и расположились на ней. Родители именинников разложили два походных столика, папа занялся шашлыками, а мама попросила детей помочь ей подготовиться к празднику.

Неожиданно подул резкий ветер. Солнышко спряталось, заметно похолодало.

– Дети, а вы взяли с собой курточки? – спросила мама Саши и Маши у их друзей.

– Да, мама заставила нас сделать это, – сказал Стасик.

– Нам мама тоже дала курточки, – сказала Ксюша, – только она нас не заставляла.

– Почему? – спросил удивленно Стасик.

– А зачем нас заставлять? – в свою очередь удивилась Ксюша. – Мы привыкли всегда родителей слушать, ведь

так говорит пятая заповедь!

– А что это за пятая заповедь? – поинтересовалась Маша.

– Почитай отца твоего и мать твою, чтобы продлились дни твои на земле, – ответила Ксюша, – это пятая из десяти Божьих заповедей.

– Снег идет! – неожиданно закричал Саша. – Папа, давай быстренько натянем навес, чтобы не размокли бумажные скатерти!

Снежинки падали, цепляясь друг за дружку, так что с неба летели крупные белые хлопья. Дети были рады, что взяли с собой теплые куртки. Дети могли огорчиться из-за погоды, но Наташа сказала, что они в семье учатся никогда не огорчаться, потому что любящим Бога все содействует ко благу. Все – значит все! И неожиданный снег вместо солнечного тепла тоже!

А потом все слушали интересные истории из Библии.

День рождения удался, несмотря на снег и похолодание. А когда Стасик и Иринка приехали домой, им было о чем рассказать маме! Особенно им запомнилось то, что любящим Бога все содействует ко благу и что любящие Бога всегда послушны родителям. Оказывается, это приносит пользу! И в этом помог сегодня им убедиться неожиданный снег!

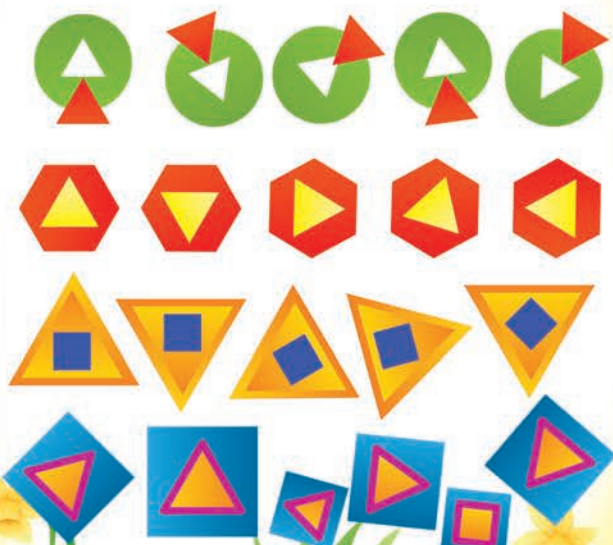
Лабіринт

Хто знайде квітку?

Подумай

Найди фигуру, которая отличается от других.

Раскраска

Внимательно рассмотрите картинку. Какие цветочки изображены? Раскрасьте их.

Ерік Б. Хеа

Необачність

Декілька років тому я заснував школу в джунглях. У моєму класі було шість маленьких учениць з вельми екзотичними іменами: Добра Ніч, Чисте Золото, Королева Мудрості, Діамант, Мужність і Золота Намистинка. На вулиці була злива. Річка вийшла з берегів, її брудні бурхливі води з коренем виривали і відносили дерева і навіть цілі гаї.

— Сьогодні купання в річці відміняється! — оголосив я зранку. — Річка надто небезпечна, тому будемо виявляти обережність!

Проте до обіду мої безтурботні учениці забули про це попередження. Задзвонив дзвоник, уроки закінчилися, дівчатка зібрали свої речі і пішли на берег. Один з учителів помітив їх, коли вони проходили під вікнами школи.

— Куди це ви зібралися, діти? — запитав він. — Надіюсь, ви не забули про ранкове оголошення? Сьогодні купання відміняється!

Проте ці шестеро тільки кивнули головами, і їх тільки й бачили. Коли вони проходили повз жіночий гуртожиток, їх гукнула наставниця:

— Дівчата, куди ви йдете? Ви забули про ранкове оголошення?

Але дівчатка не звернули увагу на застереження і побігли. На березі річки вони зустріли рибака, який ловив рибу зі свого човна. Він теж їм нагадав:

— Дівчатка, річка сьогодні дуже бурхлива, купатися небезпечно.

— А ми анітрохи не боїмося. Ми добре плаваємо, — відповіли діти.

Вони стрибнули у воду, а рибалка поспішив геть.

Дівчатка дійсно непогано трималися на воді. Поки Діамант не заплила занадто далеко. Її захопив і закружляв вир, до його центру залишилося зовсім трохи. П'ятеро дівчаток, які залишилися, страшенно перелякалися і почали кликати на допомогу, а бурхлива ріка все далі й далі відносила дівчинку. Решта бігли вздовж берега і з плачем гукали дорослих. На щастя, річка винесла дівчинку до великого валуна, і тут Золотій Намистинці вдалося зловити і витягти Діамант з води.

— Не варто нам було сюди приходити, — сказала Золота Намистинка, — і всі шестеро дружно кивнули.

— Мені здається, що ми вчинили неправильно, — підтримала Королева Мудрості.

Вони пообіцяли виправитися і надалі завжди прислухатися до порад старших.

Малыш Алекс

Малышу Алексу было всего три года, но он считал, что уже все знает о себе и сам разберется, что ему нужно, а что нет. И вот однажды, сидя за столом на своем детском стульчике, он увидел недалеко от себя кофейник. И в тот же момент он понял, что это именно то, что ему нужно. Кофейник был просто необходим для его игр. Он потянулся за ним, но бдительная мама, которая сидела рядышком, тут же сказала: «Не притрагивайся к кофейнику». «Вот горе! Мама всегда вмешивается в самый неподходящий момент и все портит. Мне нужен этот кофейник». Чем больше он об этом думал, тем сильнее хотел схватить этот кофейник и тем больше он злился на свою маму. «Всегда она вмешивается

со своими советами! Что она вообще знает?» И он решил уж точно не следовать ее советам. Улучив момент, когда мама отвернулась, он дотянулся до кофейника и схватил его. Алекс опрокинул на себя около литра горячего свежеприготовленного кофе. Еще несколько недель заживали полученные им ожоги. Для облегчения боли на обожженные места прикладывали и яблочное пюре, и угольную нефть, и белок яйца, и крахмал, и все другое, что советовали добросердечные соседи.

Со временем Алекс наконец-то понял, что мама все же знает больше, чем он, и если не следовать ее советам, то очередной кофейник с горячим кофе снова выплеснется на него.

Квіткові ігри

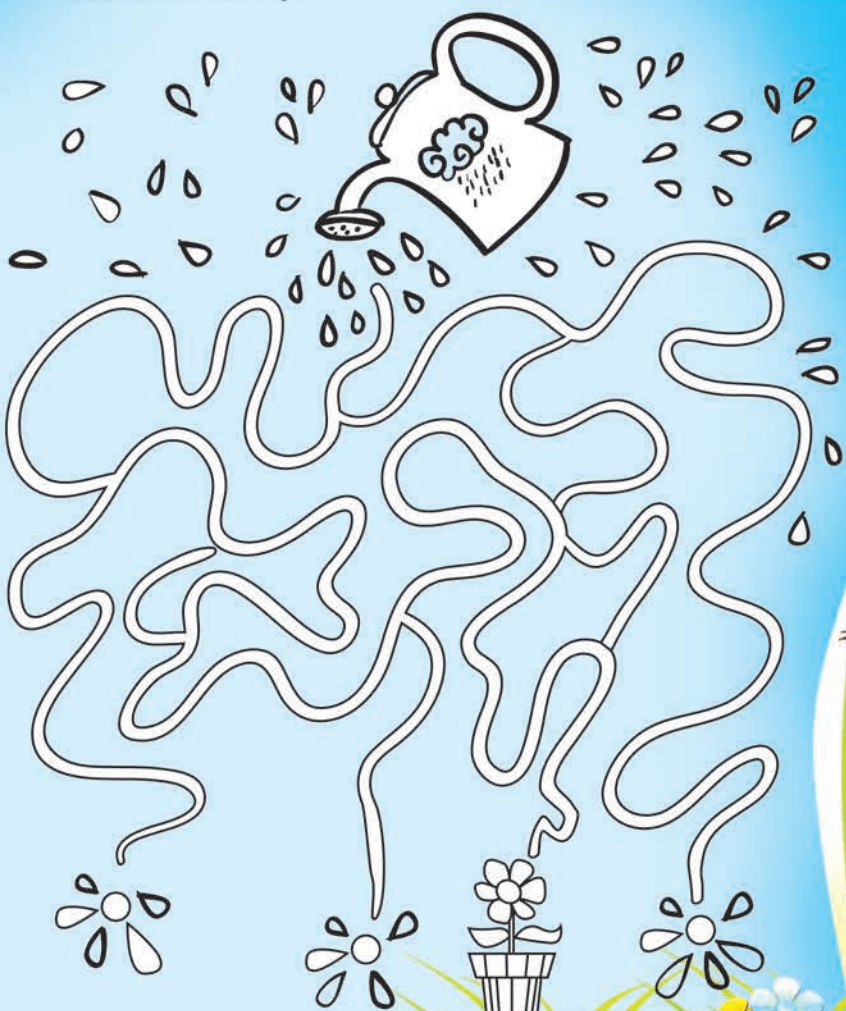
Завдання 1

Знайди на малюнку фрагменти. Розмалюй.

Завдання 3

Полий квіточку.

Завдання 2

Допоможи метелику знайти квіточку.

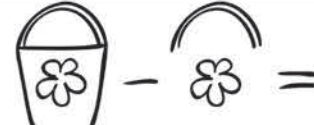
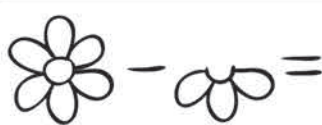
Завдання 4

Вибери візерунок для квітів і домалюй.

Завдання 5

Виріши приклади.

Завдання 6

(рос. мовою)

Разгадай цветочный кроссворд.

Ответы: ромашка, василек, роза, гладиолус, мак.

Весна

**Привіт,
любі друзі!**

От і дочекалися ми
весни! А вона непо-
мітно приходить
до нас.

Спочатку визирне із-за хмар-ки сонечко, усміхнеться до нас та й кине цілу жменьку теплих промінців. А вони вже, мов зайчата, розбіжаться по всіх закутках. Та й розплачеться зима струмками, бо не хочеться їй у далекі холодні краї мандрувати. От і лютує. То заморозить калюжі вранці, розвішає бурульки, мовляв, щоб усі думали, що до весни ще далеко. Та настане ранок, вигляне знову сонечко, і гайда усім гарний настрій дарувати. По небу пливуть пташині ключі. То повертаються крилаті співуни із вирію. І хоч стомилися вони від довгого та важкого перельоту, та все ж радіють зустрічі з рідною землею. А ген-ген на галявині розквітли перші квіти. І над ними загули бджілки, що вже так скучили за солодким нектаром. Ой, і гарно навколо. Незабаром завітусе усе навколо дивними барвами. Приходьте тоді мерщій до лісу потішитися квітами, подихати свіжим повітрям. А чи знаєте ви, що саме у квіточці згодом утвориться насіння? І тому, коли хтось зриває квітку, тим самим нищить і насінинки, які могли б у ній утворитися. Від того може і квітів у лісі поменшати, а згодом і зовсім можуть зникнути.

А чи відомо вам, що квіти не тільки милують око, але й можуть приносити велику користь.

У багатьох країнах світу квіти знаходять застосування в кулінарії. Наприклад, календулою, яку в нас у народі ще називають нагідками, у Франції і в Англії заправляють супи, а бутони люцерни додають у салати. У Мексиці вживають в їжу бульби жоржини. Китайці вважають цілком їстівними цибулини деяких лілій, а з кореневищ лотоса роблять борошно, варять суп. З фіалок у Франції готують ароматне желе, а пелюстки хризантем в Японії використовують для приготування вишуканих ласощів. Молоде листя кульбаби додають у салати, його варені корені вживають замість шпинату. Деякі квіти допомагають виявляти родовища корисних копалин: адоніс росте на ґрунтах, багатих вапном, фіалки вказують на підвищений вміст цинку, а сон-трава – нікелю і кобальту. Квіти можуть виявитися корисними і садівникам: календула, чорнобривці, гвоздика захистять овочі на городі від шкідників, а герань віджене шкідливих комах від кімнатних рослин. Зауважили, що ромашка і волошка в невеликих кількостях дуже корисні для пшениці та жита.

А скільки різних загадок є про квіти! Готові їх відгадувати?

Проведи лінію, не торкаючись країв доріжки та відгадуючи загадки.

Перша квіточка весняна
Тихо під сніжком куняла!
Вітерець дмухнув тепленький –
І з'явився цвіт біленький.

Хто у лісі проживає,
Дзвоном сонце зустрічає,
Має гарні сині очки?
Це відомо всім...

Сонце у траві зійшло,
Усміхнулось, розцвіло.
Згодом стало біле-біле
І за вітром полетіло.

Запалали в чистім полі,
Мов вогонь, квітки червоні.
То палає влітку так
Польовий червоний...

Наче сонце, серединка,
Біла з пелюсток хустинка.
Знає бджілка і мурашка,
Що цю квітку звуть...

Послух

кошик. До заходу сонця води в криниці майже не залишилося. Вглядаючись у темряву криниці, чоловік помітив на дні якийсь блиск. Він опустив відро, обережно зачерпнув і витягнув неймовірної краси каблучку з діамантом. «Ага, тепер я знаю, чому цар звелів нам переливати

воду в кошик. Навіть якби ми зачепили каблучку раніше, вона все одно опинилася б в одному з кошиків!» У цей момент поруч з'явився сам цар. Чоловік показав йому знахідку. Цар усміхнувся і сказав:

— Візьми її собі! Ти був вірним у малому, тепер я бачу, що можу на тебе покластися і у великих справах. З цього часу ти завжди будеш перебувати по праву руку від мене.

Ця історія схожа на наше життя. Часто нас просять виконати доручення, зміст якого нам не зрозумілий. Утім, це не означає, що доручення не має змісту. Наприклад, тисячі людей загинули лише тому, що вважали безглуздом дотримуватися необхідних правил. Багато людей, незважаючи на доведену шкідливість куріння, починають курити.

Вам може здатися, що деякі з інструкцій, які дають вам ваші батьки або вчителі, просто безглузді. Але як часто наш непослух призводить до лиха! Пам'ятаймо про це, дорогі друзі.

Одному східному царю потрібна була вірна людина. На вакантну посаду претендували двоє. Цар наперед заплатив обом за день роботи, а потім відвів їх до криниці і видав кожному по плетеному кошику.

— А тепер, — сказав він, — черпайте воду з колодязя і лийте її в ці кошики.

Сказавши це, він пішов геть, а чоловіки почали працювати. Прошло зовсім небагато часу, і перший сказав:

— Яке безглузде доручення — лити воду в плетені кошики.

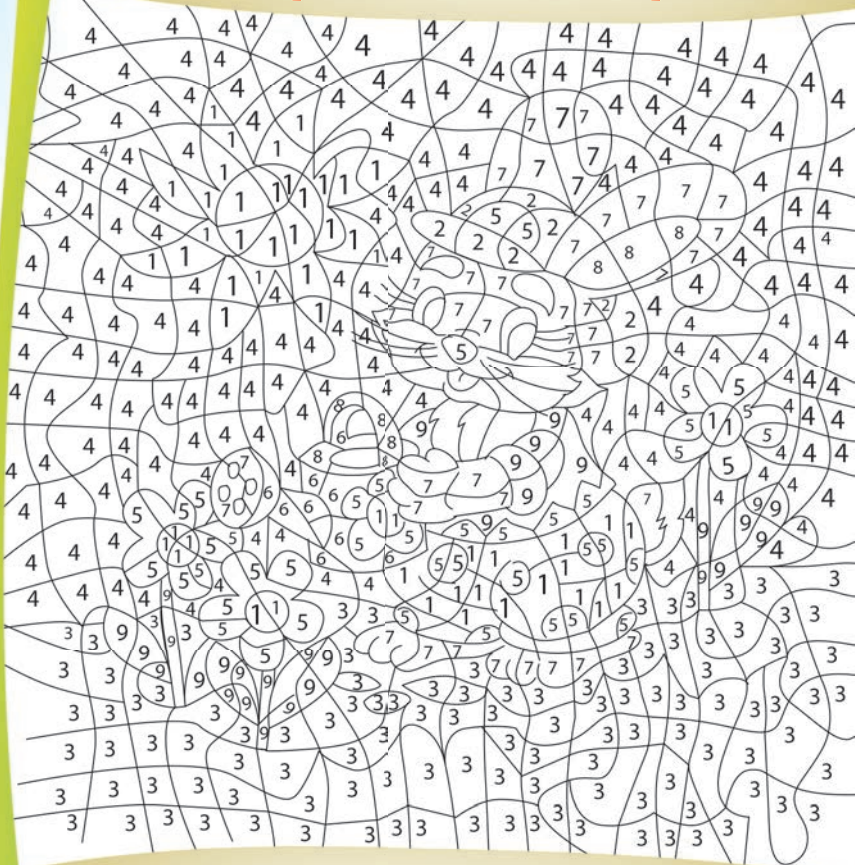
— Але ж нам за це заплатили, — відповів другий. — Він знає, для чого це потрібно робити. До того ж це не наша справа.

— Мені все одно, я не буду цим займатися, — відповів перший.

Він кинув свій кошик і пішов геть. Другий продовжував працювати. Він старанно опускав відро в криницю, зачерпував воду й переливав її в

Виріши приклади

1 — желтый	6 — темно-серый
2 — оранжевый	7 — светло-серый
3 — темно-зеленый	8 — розовый
4 — голубой	9 — зеленый
5 — красный	

Розумні чотириногі друзі

Ротвеллери

Ця порода знайома вітчизняним читачам. Колись це були собаки-вбивці, які могли справитися і з коровою, і з великим биком. Сьогоднішні ротвеллери дещо менші, але все одно породу відрізняють міцний широкий скелет, великі щелепи. Їхні розумові здібності широко відомі. Ротвеллери іноді працюють в поліції, а дещо раніше власники цих собак навчали

їх носити дрова та інші вантажі на ринки або додому. Вам потрібен захисник? Ви його знайшли.

Доберман-пінчер

Доберманів необхідно тренувати, інакше це буде некерований пес, який робить усе, що заманеться. З'явилися ці собаки в 1800 році, коли виникла необхідність у породі, яка зможе і захистити, і дати відсіч. Дресировати представників цієї породи потрібно обов'язково, інакше їх видатний розум піде на не менш видатні витівки. Дуже активні собаки, які здатні захистити свого власника.

Представники цієї породи знімалися в багатьох фільмах, а в деяких навіть були центральним персонажем. Ці собаки дуже здібні, їх можна використовувати і як охоронців, і як домашніх псів, і як поліцейських.

Німецька вівчарка

Шелті

Собаки цієї породи мають надзвичайну схожість з коллі. Спочатку шелті теж пасли овець — у наш час вони продовжують цим займатися, а, крім того, шелті живуть і в містах. У шелті дуже хороший слух і нюх, і, незважаючи на свою уявну декоративність, здатні захистити свого господаря.

Сладкие деревья

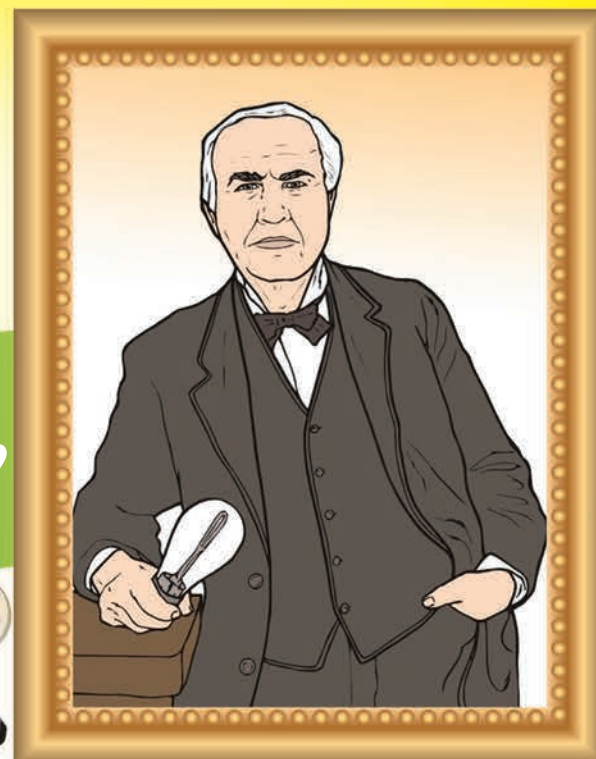
Вы знаете, что в деревьях есть сок? В соке содержится жизнь дерева, так же, как у животного и человека жизнь в крови.

Экспериментальным путем люди обнаружили, что сок некоторых деревьев сладкий и может использоваться в пищу. Сахарный клен известен – особенно в Соединенных Штатах и Канаде – как дерево, источающее сироп. Задолго до прибытия европейцев коренные американцы, проживавшие на берегах Великих озер и в области Сент – Лоренс, уже знали, как извлечь из сахарного клена сироп. Сок черного клена тоже сладкий, но это дерево не так широко используется, как сахарный клен. Возможно, вы думаете, что если взять сок из сахарного клена, дерево погибнет, но практика показала, что добыча сока не мешает дереву расти и развиваться.

В период между январем и апрелем, в зависимости от региона, начинается процесс сбора сока. Особая интенсивность наблюдается в то время, когда заморозки сменяются оттепелью, когда днем температура воздуха выше нуля, а ночью ниже. В деревьях просверливаются отверстия, вставляются трубки, и по ним сладкий сок стекает в приставленные емкости. Этот сок затем кипятят в больших котлах на открытом огне, выпаривая воду. Обычно из 30-50 литров сока получают около 1 литра кленового сиропа. Вы не задумывались, почему натуральный кленовый сироп так дорого стоит? Теперь знаете. Если сироп кипятить дальше, получится кленовый сахар.

Чарльз С. Кейс

Вам знакомо имя Томаса Алва Эдисона?

Этот человек никогда не пасовал перед неудачами. Эдисон никогда не сдавался. На его счету более тысячи запатентованных изобретений. После того, как, работая над очередным проектом в своей электрической лаборатории, он провел 10000 экспериментов, которые закончились неудачей, друзья попытались поддержать его, говоря, чтобы он не отчаивался из-за постигших его неудач. На что

Эдисон им ответил: «Я не терпел неудач. Я нашел десять тысяч способов, которые не срабатывают». Он является автором известнейшего изречения: «Гений – это 1% вдохновения и 99% пота».

Когда Эдисону было девять лет, мама купила ему учебник по химии. Чтобы самому во всем убедиться, маленький Том провел сам каждый описанный в книге эксперимент. У него накопилось более ста бутылок, на которых он написал слово «яд», чтобы другие случайно их не взяли. В двенадцатилетнем возрасте он продавал газеты, сладости, орешки в поездах, а в перерывах продолжал свои эксперименты в багажном вагоне до тех пор, пока однажды в результате его экспериментов не загорелся один из вагонов. В шестнадцать лет Эдисон работал телеграфистом, в его обязанности входило каждый час в Торонто, штат Онтарио (Канада), сигнализировать о движении поездов. Вскоре после этого он изобрел устройство, которое посылало сигнал автоматически. В 1877 году он изобрел фонограф, в 1879 году – лампу накаливания, в 1888 году – кинетоскоп, аппарат для рассматривания быстро сменяющихся фотографических снимков. Его прозвали Колдуном Менло-Парка (по названию местечка, где стояла его лаборатория). Но при всей своей известности он был скромным. «Я могу изобретать, но не могу творить», – говорил он.

Бог каждому из нас даровал таланты. Вы можете ошибаться, можете столкнуться с трудностями. Но никогда не ропщите, никогда не сдавайтесь!

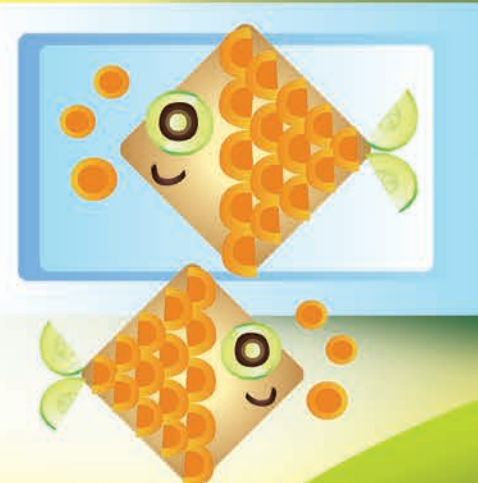
Рибка-бутерброд

Ви можете здивувати своїх домашніх, приготувавши на сніданок ось таку симпатичну «рибку». Влаштувати «рибний день».

Вам потрібно:

- плоска тарілка;
- 1 скибка хліба-«цеглинки»;
- сметана;
- 1 квадратний шматок сиру;
- огірок для «очей» та «хвостика»;
- морква для «луски» та «бульбашок»;
- чорні маслини для «зіниць» та «рота».

Хліб змастіть сметаною, покладіть на нього сир і з шматочків овочів зробіть рибку, як це показано на малярку, і гарний настрій під час сніданку вам гарантовано!

Смачного!

Веселый English

Game

«Find Treasure»

Игра «Найди сокровища»

Игра на с. 9

Что понадобится?

3 фишки «Кораблик».
Кубик. Карточки с сокровищами.
Вырежи их и наклеи на картон.

Правила игры:

Поставь фишки на старт. Следуй по кругу в направлении стрелки. Если ты остановишься на клетке с сокровищем, возьми карточку. Прежде чем взять карточку, произнеси слова:
I've found treasure. I'll take it!
[Айв фаунд трэйшуре. Айл тэйк ит!]
«Я нашел сокровище. Я возьму его!»

Если ты попал на клетку с айсбергом, то пропусти два хода. Вернись с сокровищами в порт, следуя в направлении стрелки. У кого будет больше карточек с сокровищами, тот и выиграл.

Сделай кораблики по количеству игроков. Они должны быть разными, чтобы не перепутать во время игры.

Для того чтобы сделать кораблик, нам понадобится:

- скорлупа грецкого ореха
- кусочек бумаги
- пластилин
- спичка или зубочистка

Сначала из бумаги мы изготовим парус. Просто вырезаем бумажный прямоугольник (размер выберите сами). Можно его разукрасить или нанести какой-нибудь рисунок. Затем протыкаем парус в двух местах и одеваем его на спичку или зубочистку. Получилась мачта с парусом. Можно нанизать несколько парусов разного размера на мачту. Закрепляем мачту внутри скорлупы с помощью небольшого кусочка пластилина. Вот и все — кораблик из грецкого ореха готов. Более того, он даже может плавать!

Сліди

Привіт, мої маленькі друзі-читачі. Радий, що ви разом із мамами і татусями читаете «Скарбничку».

Вчора до мене приходили на гостину хлопчики. Вони побачили на снігу дивні сліди. Довго ми сперечалися, хто ж міг залишити їх. В уяві хлопчиків виникали велетенські слони, бегемоти та носороги. Вони думали, що якийсь хижак міг утекти із зоопарку чи цирку. Я дістав із полиці книгу, в якій є фото різних тварин, і ми почали міркувати над загадкою, відповіді на яку шукали хлопці. Та спочатку ми подумали, що слід повинен належати комусь із мешканців лісу. За допомогою загадок ми пригадали їх. Спробуйте і ви разом з нами.

**Гостроносий і малий,
Сірий, тихий і незлий.
Вдень ховається. Вночі
Иде шукать собі харчі.
Весь з тоненьких голочок.
Як він зветься?...**

**Він ікластий і сердитий,
Дуже любить землю рити.
Жолуді весь час шукає
И малюків смугастих має.**

**Я страшенний боягуз,
Всіх на світі я боюсь.
В полі, в лісі навкруги –
Скрізь у мене вороги.**

**Я руденьку шубку маю,
По гілках собі стрибаю.
Хоч сама мала на зріст,
Та великий маю хвіст,
Як намисто оченята...
Хто я? Спробуй відгадати.**

І вже тоді змогли визначити господаря, якому належали сліди на снігу.

І раптом мені спало на думку, що кожна людина теж по собі залишає сліди. Може, ви не одразу здогадалися, про що йдеться. Адже йдеться про не зовсім звичайні речі. Те, що я маю на увазі, не завжди видиме. Не всім помітне. Та з часом це приносить комусь радість і втіху. Я говорю про вчинки людей, про їхні слова.

Наприклад, посадить хтось невеличкі дерева. І з часом виросте гарний сад, який вродить солодкими яблуками, запашними сливами. А ще хтось складе веселу мелодію, яка підніме йому настрій, заграє її друзям, а ті – ще комусь. І так створена мелодія даруватиме гарний настрій усім, хто її почує.

Любі діти! Можливо, ви не вмієте складати вірші, вигадувати красиві мелодії, малювати прекрасні картини. Та робити добрі справи усім вам під силу. Відвідайте хворого друга, купіть бабусі хліба, допоможіть винести сміття. Це і буде гарною справою, яка стане добрим слідом, який помітять усі навколо.

Составь слова и проводи
линию к каждому музы-
кальному инструменту

арАф

акСосноф

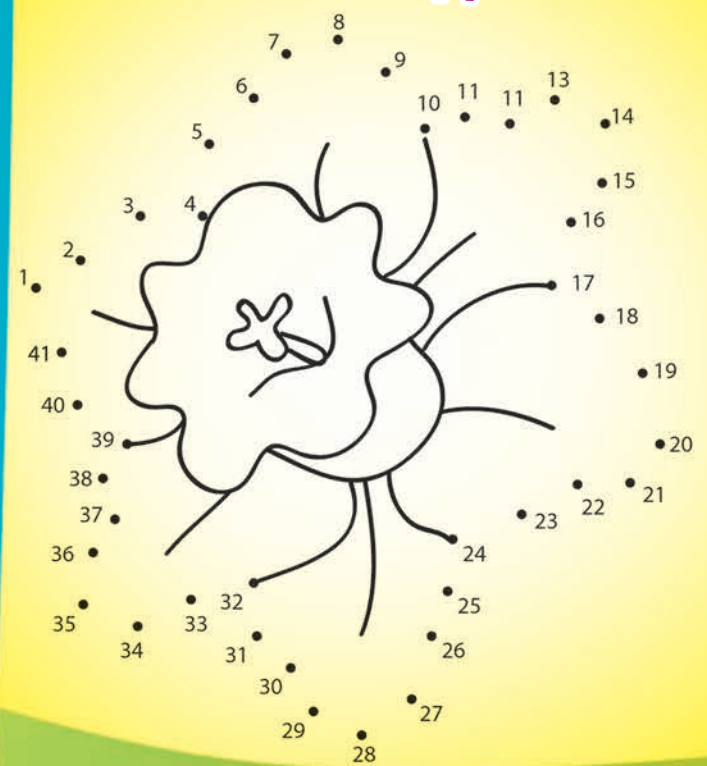
иГатар

аяБн

накоВлы

асбатронК

З'єднай цифри

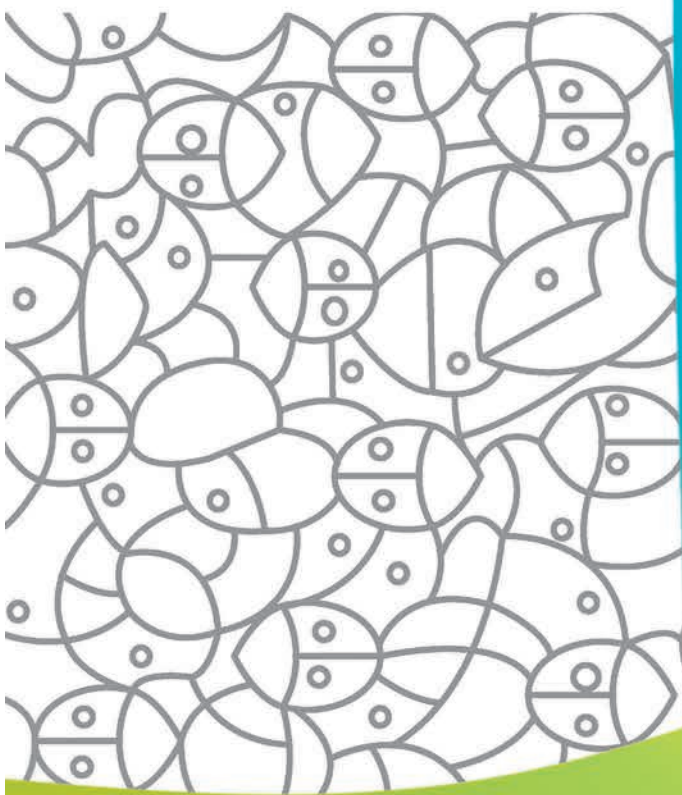
Найди отличия

Помоги цыпленку найти всех червячков

Посчитай, сколько на картинке божьих коровок.

Логика Что не так нарисовал художник?

Помоги самолету сделать сложные трюки в воздухе.

Артур Максвелл

Безграничная любовь

Это случилось в Австралии, по дороге из Ньюкасла в Сидней. После тяжелого дня я чувствовал себя уставшим и, устроившись на переднем сиденье машины рядом с водителем, надеялся немного поспать по пути домой.

Тогда я и услышал голос маленькой девочки, печально говорившей своей маме: «Все равно я ее люблю».

Я моментально насторожился и выпрямился на сиденье. За моей спиной стояла шестилетняя Сюзанна и смотрела на свою маму, сидевшую на заднем сиденье, серьезно говоря о чем-то очень важном.

— Что ты сказала? — заинтересовался я.

— Все равно я ее люблю, — сказала Сюзанна со слезами в голосе.

— Кого же ты так сильно любишь? — спросил я.

— Мою собаку, — ответила Сюзанна.

— Но разве не все любят твою собаку? — поинтересовался я.

— Нет, моя мама ее не любит.

— А что это за собака? Она очень большая?

— Нет. Это крошечный щенок мопса.

— И твоя мама не любит его?

— Нет, — сказала Сюзанна. — Она хочет избавиться от него.

— Но почему твоя мама не любит щенка? — спросил я.

— Потому что он погрыз ее новые туфли и порвал что-то из одежды.

— О, это было очень нехорошо с его стороны, — сказал я. — Что еще он натворил?

— Он стянул простыни с веревки. Еще он разорвал газету и разбросал кусочки по всему гаражу.

— Что-нибудь еще?

— О, да. Когда мама выносит из дома мусор, он приносит его обратно. Недавно он притащил обратно целую кучу арбузных корок и сложил их в кухне на полу.

— Я понимаю, почему твоя мама не любит его, — сказал я. — А как насчет папы? Он любит щенка?

— Он тоже не любит его.

— Почему?

— Ну, видите ли, недавно, после того как папа только вымыл и вычистил до блеска свою машину, щенок стал топтаться по ней своими грязными лапами. Папа просто рассвирепел!

— Его можно понять, — сказал я. — У тебя, должно быть, очень славный маленький щенок.

— Нет, он плохой. Я знаю, что он плохой. Мама его не любит, и папа его не любит, и никто его не любит!

— Кроме тебя, — прервал я девочку.

— Кроме меня, — согласилась Сюзанна. — И все равно я люблю его.

Неожиданно я подумал о мальчишках и девочках, живущих во всем мире, которые порой очень напоминают собой щенка Сюзанны. Очень милые, озорные и непослушные — но все равно их мамы любят.

Разве не так твоя мама любит тебя? Что бы ты ни сделал, как бы плохо ты ни вел себя порой, она все так же любит тебя и будет любить всю жизнь.

Так же и папа. Порой ты можешь заставить его рассвирепеть, но он все равно нежно любит тебя и всегда будет любить.

Так же и Бог. Он никогда не перестанет любить нас, несмотря на все наши ошибки.

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті. (Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Ілля Адамчик, 9 років

Анастасія Хіль, 10 років

Ілля Вождяенко

Валентин Войціцький

Юлія Іваницька

Катя Войціцька

Юлія Іваницька

Едуард Кулага, 12 років

Віталій Іваницький

Віталій Іваницький

Іван Крутофіст, 9 років

Чарльз С. Кейс

Леопард или пантера

Один из самых страстных, умных и терпеливых охотников на африканских просторах – леопард. Пожалуй, это наиболее неприхотливый представитель семейства кошачьих. Он способен выжить на луго, в безводной местности, среди колючего кустарника, в тропическом

лесу, в полупустынях вдоль побережья и в горах.

О леопардах известно немного, потому что они действуют в одиночку и очень хитры. Они нападают не спеша. В засаде они могут провести до двух часов, ожидая наиболее подходящего для прыжка и погони момента. Их считают ночными существами, но их часто можно увидеть и днем.

Леопарды известны благодаря своим пятнистым шкурам, окрас которых в науке называется меланизм. Этот феномен не вполне объясним, но проявляется он в усиленной пигментации отдельных участков шкуры. У леопардов, например, относительно светлая шкура окрашена черными или коричневыми пятнами.

Пантера (часто называемая черной пантерой) – это не цветной леопард. Самка леопарда может принести потомство из четырех или пяти детенышей, один из которых может оказаться черным. Ученые считают, что в некоторых областях густых тропических лесов недостаток солнечного света дает преимущество черным леопардам и позволяет им увеличиваться в числе.

1 березня 2013 року
НОВИЙ телеканал "Надія"
розпочав мовлення
на супутнику Астра (Сіріус).
Тепер 24 години на добу
БЕЗПЕРЕРВНОГО

ПОЗИТИВНОГО
ТЕЛЕБАЧЕННЯ!

Тепер вічні цінності ще ближче

Наші
параметри:

Канал: Nadiya TV
Супутник: ASTRA-4A (Sirius), 5° сх. д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: (V), FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт/с

ТЕЛЕКАНАЛ НАДІЯ
ВАРТО ДИВИТИСЬ

www.hopechannel.info

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua